

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

71. P-2217/2020-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu ovog suda Mariji Krajnović, u pravnoj stvari tužitelja RESS d.o.o., Poreč, Alekse Šantića 7, OIB: 97154549916, kojeg zastupa punomoćnica Rozana Fabris, odvjetnica iz Poreča, Istarskog razvoda 2, protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA d.d., Rijeka, Jadranski Trg 3a, OIB: 23057039320, kojeg zastupa punomoćnik Zvonimir Buterin, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Buterin & Partneri, Zagreb, Masarykova ulica 3, radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja reda namirenja tražbine, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 29. ožujka 2023. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, s objavom dana 12. svibnja 2023.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je osnovano tužiteljevo osporavanje reda namirenja tražbine tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, osigurane založnim pravom na temelju ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom br. ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. solemniziranog po javnom bilježniku Pučar Vesni iz Zagreba, Maksimirska br. 48 od 17. kolovoza 2005. br. OU-830/15 radi osiguranja novčanog potraživanja u iznosu od 130.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti uvećano za redovne ugovorene kamate, ugovorene kamate za zakašnjenje u plaćanju odnosno zakonske zatezne kamate ukoliko budu više, te provizije, naknade i troškove prisilne naplate bilo sudske ili izvansudske prirode, koje je bilo zabilježeno u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Novom Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Novi Zagreb, k.o. Klara, u zk. ul. br. 4017, suvlasnički udio broj 12 i 32.

2. Utvrđuje se da tuženiku Erste&Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, ne pripada pravo na odvojeno namirenje iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika Timont-interijeri d.o.o. u stečaju, Zagreb, Božidarevićeva 17, OIB 41529605905, odnosno iz vrijednosti nekretnina na kojima je bilo upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Novom Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Novi Zagreb, k.o. Klara, u zk. ul. br. 4017, suvlasnički udio broj 12 i 32, založno pravo na temelju ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom br. ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. solemniziranog po javnom bilježniku Pučar Vesni iz Zagreba, Maksimirska br. 48 od 17. kolovoza 2005. br. OU-830/15 radi osiguranja novčanog potraživanja u iznosu od 130.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti uvećano za redovne ugovorene kamate, ugovorene kamate za zakašnjenje u plaćanju odnosno zakonske zatezne kamate ukoliko budu više, te provizije, naknade i troškove prisilne naplate bilo

sudske ili izvansudske prirode, za iznos od 2.339.825,14 kuna kojega tuženik Erste&Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, potražuje po Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/50011002-5001286553 od 03. listopada 2006. godine, Ugovoru o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700011-5301178011 od 22. studenog 2004. godine Anex broj 01 Ugovora o korištenju kartica od 21. veljače 2005. isti broj kao i osnovni ugovor i Anex 02 Ugovora o korištenju kartica od 10. kolovoza 2005. godine isti broj kao i osnovni ugovor, Ugovoru o kratkoročnom revolving kreditu broj 2402006-1031262160/51012008-5301484643 od 15. svibnja 2006. godine, Ugovoru o izdavanju bankovne garancije broj 2402006-1031262160/98010070-5401198323 od 19. veljače 2006. godine i Anex 01 od 13. srpnja 2006. godine, Ugovoru o otvaranju i vođenju poslovnog računa broj 2402006-1100403625 od 24. veljače 2004. godine, Ugovoru o solidarnom jamstvu br. 1140037352 od 27. srpnja 2006. godine, a izdanog za Ugovor o okvirnom kreditu po poslovnom računu br. 1140037352 od 27. srpnja 2006. godine, i po Ugovoru o solidarnom jamstvu br. 5301129742 od 11. ožujka 2005. godine, a izdanog za Ugovor o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700004-5301129742 od 05. ožujka 2004. godine i Anex broj 01 od 11.03.2005. godine i Anex br. 02 od 27. srpnja 2006. godine Ugovor o korištenju kartica."

II Nalaže se tužitelju RESS d.o.o., Poreč, Alekse Šantića 7, OIB: 97154549916, da tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA d.d., Rijeka, Jadranski Trg 3a, OIB: 23057039320, nadoknadi parnični trošak u iznosu od 1.430,32 EUR / 10.776,75 kn, u roku od 15 dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 642,63 EUR / 4.841,90 kn.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj dana 09. prosinca 2020. navodi da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu St-118/07-104 od 07. rujna 2020. upućen u roku od 15 dana po pravomoćnosti tog rješenja pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja reda namirenja tražbine tuženika osigurane založnim pravom na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. solemniziranog po javnom bilježniku Vesni Pučar iz Zagreba broj OU-830/15 radi osiguranja novčanog potraživanja u iznosu od 130.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti uvećano za redovno ugovorene kamate, ugovorene kamate za zakašnjenje u plaćanju odnosno zakonske zatezne kamate ukoliko budu više, te provizije, naknade i troškove prisilne naplate bilo sudske ili izvansudske prirode koje je bilo zabilježeno u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Novom Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Novi Zagreb, k.o. Klara, u zk. ul. br. 4017, suvlasnički udio broj 12 i 32.

2. Tužitelj je na navedeno rješenje izjavio žalbu koja je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4073/20 odbijena kao neosnovna i potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-118/07-104 od 07. rujna 2020.

3. Tužitelj je predmetno rješenje Visokog trgovačkog suda zaprimio 27. studenog 2020., te mu od navedenog dana počinje rok od 15 dana za podnošenje ove tužbe.

4. Stečajni postupak kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem St-118/2007 vodi se nad stečajnim dužnikom Timont-interijeri d.o.o. u stečaju kojeg zastupa stečajni upravitelj Jurica Tončić te je u navedenom stečajnom postupku doneseno rješenje od 07. rujna 2020. budući je tužitelj osporio red namirenja tuženika.

5. Na nekretninama stečajnog dužnika upisani u z.k.ul.br. 4017 k.o. Klara i označenim sa 32. etaža 276/10000 dijela k.č.br. 973/1 k.o. Klara, u naravi četverosobni stan na 1. katu površine 71,68 čm i 12. etaža 53/10000 dijela k.č.br. 973/1 k.o. Klara, u naravi garažno parkirno mjesto u podrumu površine 13,80 čm, tuženik je imao na prvom mjestu upisano založno pravo radi osiguranja buduće tražbine na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. do iznosa od 130.000,00 EUR, a iza njega na drugom mjestu bilo je upisano založno pravo u korist tužitelja upisano na temelju rješenja Općinskog suda u Zagrebu broj Ovrj-102/07 od 12. veljače 2007. radi osiguranja novčane tražbine tužitelja u iznosu od 287.142,30 kn sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima ovršnog postupka sa zateznom kamatom. Navedene nekretnine stečajnog dužnika prodane su u ovršnom postupku koji se vodio kod Općinskog suda u Zagrebu pod brojem Ovrj-2367/07 u kojem je rješenje o dosudi doneseno 04. ožujka 2013. ročište za diobu održano je 11. rujna 2014., te je nakon podmirenja troškova ovršnog postupka preostali iznos od 564.882,80 kn predan stečajnom sucu radi provođenja diobe po pravilima stečajnog postupka. U stečajnom postupku St-118/07 održano je ročište za diobu kupovnine 06. srpnja 2015. na kojem ročištu je razlučni vjerovnik RESS d.o.o. ovdje tužitelj temeljem čl. 110. Ovršnog zakona osporio red namirenja založnom vjerovniku ERSTE BANK d.d. ovdje tuženiku, a što je učinio ranije podneskom od 09. svibnja 2013.

6. Dana 07. srpnja 2015. stečajni sudac donio je rješenje broj St-118/07 kojim je utvrđen trošak prodaje nekretnina te su rezervirana sredstva na ime parničnog postupka stečajnog dužnika, slijedom čega je za diobu kupovnine preostali iznos od 360.554,60 kuna.

7. Na temelju solemniziranog Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. upisano je na nekretninama stečajnog dužnika založno pravo radi osiguranja buduće tražbine i to do ukupnog iznosa do 130.000,00 EUR. Dakle, temeljem navedenog Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. tuženik nije isplatio nikakav novčani iznos stečajnim dužnikom nego je u čl. 2. navedenog Ugovora ugovoreno da će banka i dužnik za svaki pojedinačni pravni posao sklopiti poseban ugovor do ukupnog iznosa od 130.000,00 EUR i da će svaki taj posebni ugovor biti sastavni dio ovog solemniziranog ugovora od 10. kolovoza 2005.

8. Dakle, svaki poseban Ugovor tuženika i stečajnog dužnika morao je biti zaključen u propisanoj formi javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave, te se pozivati na glavni Ugovor broj ES 740/05, a sve kako bi činio njegov sastavni dio i kako bi novčani iznosi isplaćeni po tom sastavnom ugovorom bili osigurani upisanim

založnim pravom temeljem glavnog ugovora jer bi samo novčane tražbine koje bi bile isplaćene stečajnom dužniku po posebno solemniziranom ugovoru ili javnobilježničkom aktu koji bi bio sastavni dio Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 bile bi osigurane založnim pravom upisanih u zemljišnoj knjizi temeljem navedenog Ugovora. Međutim stečajni dužnik i tuženik nisu sklopili niti jedan poseban ugovor u formi javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave koji bi bio sastavni dio Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom na nekretnini od 10. kolovoza 2005., a što je razvidno iz dostavljenih ugovora od strane tuženika jer se radi o običnim bankarskim ugovorima slijedom čega je razvidno da niti jedan iznos odnosno tražbina tuženika koja proizlazi iz dostavljenih ugovora koji nisu solemnizirani po javnom bilježniku nije osigurana razlučnim pravom odnosno zalogom upisanim u zemljišnim knjigama temeljem solemniziranog Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005.

9. Nakon solemniziranog Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini (dalje ugovor broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005.) tuženik i stečajni dužnik zaključili su 19. travnja 2006. Ugovor o izdavanju bankarske garancije 2402006-1031262160/98010070-5401198323, a koji Ugovor nije solemniziran po javnom bilježniku i ne čini sastavni dio Ugovora broj ES 740/05 te u čl. 1. te bankarske garancije stoji kako je njegova osnova odluka banke od 18. travnja 2006. na iznos od 30.511,38 EUR.

10. Nakon navedenog zaključen je dana 15. svibnja 2006. Ugovor o kratkoročnom revolving kreditu broj 2402006-1031262160/51012008-5301484643 koji također nije solemniziran i u čl. 1. istog navodi se da je osnova ugovora kreditni zahtjev i odluka banke od 10. svibnja 2006., a u čl. 2. da kredit iznosi 200.000,00 EUR, te u čl. 3. da mu je namjena interno zatvaranje kredita. Dakle, niti jedan od navedenih ugovora koji su zaključeni nakon sklapanja ugovora ES 740/02 nije sačinjen u formi javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave niti jednom nije osnova Ugovor broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005., i niti jedan od njih ne čini sastavni dio Ugovora broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. Ukazuje na to da Ugovor o kratkoročnom revolving kreditu od 15. svibnja 2006. na iznos od 200.000,00 EUR ne može činiti sastavni dio Ugovora ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. kada isti predviđa maksimalni iznos koji se ima naknadno odobriti do 130.000,00 EUR.

11. Tuženik je podneskom od 23. srpnja 2007. prijavio tražbine u stečajnom postupku St-118/2007 u ukupnom iznosu od 2.339.825,14 kn te je pod brojevima 1. – 7. precizno naveo osnovu temeljem koji potražuje svaku od svojih pojedinačnih tražbina pa je tako prijavio:

1. osnovom Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/50011002-5001286553 od 03.10.2006. godine, novčanu tražbinu u iznosu od 427.478,33 kn,
2. osnovom Ugovora o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700011-5301178011 od 22.11.2004. g. Anex broj 01 Ugovora o korištenju kartica od 21.02.2005. isti broj kao i osnovni ugovor i Anex 02 Ugovora o korištenju kartica od 10.08.2005. godine isti broj kao i osnovni ugovor novčanu tražbinu u iznosu od 47.094,68 kn,
3. osnovom Ugovora o kratkoročnom revolving kreditu broj 2402006-1031262160/51012008-5301484643 od 15.05.2006. godine novčanu tražbinu u iznosu od 1.611.364,89 kn,

4. osnovom Ugovora o izdavanju bankovne garancije broj 2402006-1031262160/98010070-5401198323 od 19.04.2006. godine i Anex 01 od 13.17.2006. godine, novčanu tražbinu u iznosu od 241.871,00 kn,
5. osnovom Ugovora o otvaranju i vođenju poslovnog računa broj 2402006-1100403625 od 24.02.2004. godine, novčanu tražbinu u iznosu od 2.061,12 kn, 6. osnovom Ugovora o solidarnom jamstvu br. 1140037352 od 27.07.2006. godine, a izdanog za Ugovor o okvirnom kreditu po poslovnom računu br. 1140037352 od 27.07.2006. godine, novčanu tražbinu u iznosu od 1.568,89 kn,
7. osnovom Ugovora o solidarnom jamstvu br. 5301129742 od 11.03.2005. godine, a izdanog za Ugovor o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700004-5301129742 od 05.03.2004. godine i Anex broj 01 od 11.03.2005. godine i Anex br. 2 od 27.07.2006. godine Ugovor o korištenju kartica novčanu tražbinu u iznosu od 8.386,53 kn.

12. Dakle, tuženik nije prijavio niti jednu novčanu tražbinu koja bi bila isplaćena temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom broj ES 740/05 potvrđen i solemniziran po javnom bilježniku Vesni Pučar te da je nesporno da tuženik nije isplatio nikakvu novčanu tražbinu stečajnom dužniku temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom od 10. kolovoza 2005. budući je tuženik temeljem isprava Ugovora naprijed navedenih taksativno od točke 1. – 7. prijave tražbine isplatio stečajnom dužniku novčane iznose koji su prijavljeni kao tražbine pod brojem od 1. – 7. točke, a prijave tražbine od 23. srpnja 2007., a te tražbine nisu osigurane založnim pravo upisanim u korist tuženika na nekretninama stečajnog dužnika temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom broj ES 740/05 iz razloga jer niti jedna osnova – Ugovori temeljem kojih su isplaćene novčane tražbine nije zaključen u propisanoj formi javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave te se ne poziva na Ugovor broj ES 740/05, a sve kako bi činio sastavni dio tog ugovora i kako bi isplaćeni iznosi po tom sastavnom ugovoru bili osigurani založnim pravom. Navodi da je posebna forma ugovora u obliku javnobilježničkog akata ili solemnizirane privatne isprave propisana odredbama čl. 269. Ovršnog zakona, čl. 286. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, čl. 43 st. 2. Zakona o zemljišnim knjigama, te odredbama čl. 3. st. 1. i čl. 59. Zakona o javnom bilježništvu.

13. Smatra da se u konkretnom slučaju, a osim navedenih zakonskih odredbi ugovorne strane Ugovora broj ES 740/05 ugovorile su u čl. 2. st. 2 da će svaki posebni ugovor biti sastavni dio tog ugovora slijedom čega primijenim načela PACTA SUN SERVANDA i gore navedenih zakonski odredbi, posebni ugovori koji bi bili sklopljeni na temelju Ugovora broj ES 740/05 i čija bi tražbina bila osigurana založnim pravom upisanim u zemljišnim knjigama temeljem Ugovora ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. morali bi biti sastavljeni u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave jer je to zakonska pretpostavka pod kojom bi tražbine iz tih ugovora bile osigurane založnim pravom, radi čega niti jedna tražbina koja proizlazi iz Ugovora (prijave A 1. – 7.) nije osigurana založnim pravom upisanim na nekretninama stečajnog dužnika temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05, pa je u konkretnom slučaju tužitelj jedini razlučni vjerovnik koji se prvi i jedini namiruje iz novčanih sredstava ostvarenih prodajom nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika jer je jedino tražbina tužitelja osigurana založnim pravom na nekretninama, iako je založno pravo u korist tužitelja bilo upisano na drugom mjestu. Smatra dakle, da je tužitelj prvi u redu namirenja i da se ima pravo naplatiti iz iznosa dobivenih prodajom navedenih nekretnina jer tražbine koje je tuženik prijavio u

stečajnom postupku St-118/2007 nisu osigurane navedenim založnim pravom upisanim u korist tuženika temeljem Ugovora broj ES 740/05 iz razloga jer se navedenim zalogom osigurala buduća tražbina koja je nastala na temelju tog ugovora i čini njegov sastavni dio dok tražbine tuženika koje je tuženik prijavio u stečajnom postupku St-118/2007 nisu nastale temeljem navedenog ugovora i ne čine sastavni dio navedenog ugovora. Poziva se na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-836/08 od 15. ožujka 2011. donesene u sličnom pravnom pitanju.

14. Slijedom navedenog smatra da tražbine tuženika prijavljene u stečajnom postupku St-118/2007 nisu osigurane založnim pravom upisanim na nekretninama tuženika temeljem Ugovora broj ES 740/05 budući pravni poslovi temeljem koji su nastale prijavljene tražbine ne čine sastavni dio ugovora ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. jer nisu sastavljeni u obliku javnobilježničkog akta i solemnizirane privatne isprave, a što je ne samo zakonska pretpostavka pod kojom bi tražbine iz tih pravnih poslova bile osigurane založnim pravom nego je to i dodatno ugovoreno u čl. 2. Ugovora broj ES 740/05

15. U dopuni tužbe od 11. prosinca 2020. tužitelj navodi da tužbu dopunjuje dokazima na koje se poziva u tužbi, a koje nije dostavio uz tužbu.

16. U odgovoru na tužbu od 15. ožujka 2021. tuženik osporava navode tužitelja da tuženik temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 društvu Timont-interijeri d.o.o. nije isplatio nikakav novčani iznos kao i da se posebni ugovori na koje se tuženik poziva u stečajnom postupku glavnog dužnika (ugovori o korištenju kartica, izdavanju bakarske garancije, ugovori o jamstvu i sl.) ne mogu smatrati sastavnim dijelom predmetnog Ugovora broj ES 740/05 obzirom da isti nisu solemnizirani niti predstavljaju javnobilježničke akte kako bi se mogli smatrati dijelom predmetnog Ugovora, slijedom čega tražbine iz istih nisu osigurane hipotekom upisanom temeljem predmetnog okvirnog ugovora pa da zato ne bi postojale tražbine tuženika koje bi bile osigurane založnim pravom zasnovanim temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05.

17. Smatra da su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani u cijelosti budući da iz dokumentacije koja prileži spisu, odnosno Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05, Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/50011002-5001286553, Ugovora o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700011-5301178011 i pripadajućih aneksa, Ugovora o kratkoročnom revolving kreditu 2402006-1031262160/51012008-5301484643, Ugovora o izdavanju bankovne garancije 2402006-1031262160/98010070-5401198323 i pripadajućeg aneksa te Ugovora o okvirnom kreditu po poslovnom računu br. 1140037352 i Ugovora o solidarnom jamstvu br. 1140037352 nesporno proizlazi da su predmetni ugovori posebni ugovori o kreditima, korištenju kartica, izdavanju bankovne garancije i jamstvu posebni ugovori iz čl. 2. Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 odnosno da se isti imaju smatrati sastavnim dijelom predmetnog Ugovora te da je navedeno izričito utvrđeno u svakom od predmetnih posebnih ugovora.

18. Slijedom navedenog, a obzirom da je u svakom od prethodno navedenih ugovora izričito utvrđeno da se isti imaju smatrati Ugovorom o okvirnom iznosu

zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 odnosno njegovim sastavnim dijelom zaključak tužitelja da nisu sklopljeni posebni ugovori koji bi se mogli smatrati sastavnim dijelom Ugovora broj ES 740/05 odnosno da nije nastala tražbina koja bi bila osigurana založnim pravom koje je upisano temeljem Ugovora je u cijelosti netočan. Oспорava tvrdnje tužitelja kako bi svi predmetni ugovori sukladno čl. 2. Ugovora broj ES 740/05 morali biti sklopljeni u formi javnobilježničkog akta odnosno kako bi morali biti solemnizirani.

19. Ističe da takav zaključak tužitelja nije utemeljen na odredbama samog Ugovora broj ES 740/05 niti na odredbama Ovršnog zakona, Zakona o obveznim odnosima, Zakona o zemljišnim knjigama i Zakona o javnom bilježništvu na koje se poziva tužitelj kao ni na odredbama bilo kojeg dugog Zakona ili podzakonskog propisa.

20. Naime, forma ugovora temeljem kojega je moguće zasnovati založno pravo se ne proteže na formu ugovora i isprava temeljem kojeg je nastala tražbina ili će nastati tražbina koja se osigurava predmetnim založnim pravom, jer bi suprotan zaključak predstavljao nepotrebn formalizam i u cijelosti bi onemogućavao osiguranje tražbina zasnovanjem založnog prava i pravni promet općenito te ne bi bio u skladu s propisima koji uređuju založno pravo.

21. Pozva se na odredbu čl. 301. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima koja propisuje da se založnim pravom osigurava namirenje iz vrijednosti zaloga određene novčane tražbine ili tražbine kojoj je vrijednost izražena u novcu, te je dovoljno da je određena tražbina u kojoj su određeni vjerovnik i dužnik, pravni temelj i visina, ili barem najviši iznos do kojeg se osigurava zalogom (st. 1.) te da se jednako kao i postojeća tražbina založnim pravom može osigurati i da se iz vrijednosti zaloga namiri tražbina koja bi tek nastala nakon nekog vremena ili nakon ispunjenja nekog uvjeta (st. 2.). Ističe da prihvaćanjem stava tužitelja da ugovor ili isprava iz koje proizlazi tražbina koja je osigurana založnim pravom (dakle ne ugovor temeljem kojeg se zasniva založno pravo koje osigurava neku tražbinu ili tražbine) mora biti sastavljeno u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave ne bi bilo moguće osigurati založnim pravom tražbinu koja proizlazi npr. iz računa izdanog za izvršenu uslugu, mjenice, čeka ili akreditiva, a koje tražbine se redovito osiguravaju založnim pravima.

22. Obzirom na navedeno smatra da su navodi tužitelja o nedostatku forme ugovora i isprava iz kojih proizlaze tražbine koje su osigurane založnim pravom neosnovani jer to nije propisano niti jednim zakonom niti Ugovorom broj ES 740/05.

23. Smatra također neosnovanim tvrdnje tužitelja o isplati iznosa od 200.000,00 EUR Timont-interijerima d.o.o. obzirom da je Ugovorom broj ES 740/05 zasnovano založno pravo radi osiguranja kunske protuvrijednosti iznosa od 130.000,00 EUR budući da nema nikakve zapreke da založnim pravom bude osigurana tražbina koja je veća od iznosa osigurana založnim pravom s tim da iz založnog prave neće biti moguće naplatiti cjelokupnu tražbinu nego će biti moguće naplatiti isključivo dio tražbine do iznosa koji je osiguran založnim pravom. Oспорava da bi se sudska praksa na koju se poziva tužitelj mogla primijeniti u konkretnoj pravnoj stvari.

24. Tužitelj je u podnesku od 21. travnja 2021. u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, u cijelosti oспорava navode tuženika iz odgovora na tužbu.

Uglavnom ponavlja navode iz tužbe i poziva se na različite zakonske odredbe, te ustraje na tvrdnjama da ni jedna tražbina tuženika iz pravnih poslova zaključenih nakon Ugovora broj ES 740/05 od 10. kolovoza. 2005 nije osigurana založnim pravom.

25. Tuženik u podnesku od 17. veljače 2022. u cijelosti ostaje kod odgovora na tužbu te se poziva na recentnu sudsku praksu Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. P-60/2021, odnosno PŽ-5294/2021, te se ponovno poziva na odredbe čl. 301. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima.

26. U podnesku od 23. veljače 2022. tužitelj osporava tvrdnje tuženika i pozivanje na odluku Trgovačkog suda u Rijeci i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske budući da se ne radi o istovjetnim činjenicama i pitanjima koja su predmet ovog postupka. Smatra da su stranke u čl. 8 Ugovora broj ES 740/05 suglasno ugovorile da taj Ugovor ima snagu ovršne javnobilježničke isprave iz čl. 25. i sporazuma prema odredbama Glave 27. Ovršnog zakona iz čega proizlazi da je za pravnu valjanost predmetnog ugovora propisana posebna forma ugovora u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave te se poziva na odredbe čl. 269. st. 1. Glava 27. Ovršnog zakona, čl. 43. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama, te čl. 286. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i čl. 3. st. 1. i čl. 59. Zakona o javnom bilježništvu.

27. Uz podnesak od 18. srpnja 2022. tužitelj je dostavio Ugovor o solidarnom jamstvu broj 1140037352 i ostalu dokumentaciju koju nije dostavio uz tužbu.

28. U podnesku od 18. srpnja 2022. tuženik se očitovao na predmetni Ugovor navodeći da je isti sastavni dio Ugovora broj ES 740/05 jer to proizlazi iz čl. 2. tog Ugovora i da je ista osigurana založnim pravom upisanim temeljem okvirnog Ugovora broj ES 740/05. Osvrnuo se na osporavanje tužitelja vezano za predmet posl. br. P-60/2021 jer iz navedenih odluka proizlazi da je zauzet stav da nesloemnizirani ugovori o kreditu se smatraju sastavnim dijelom solemniziranih okvirnih ugovora i takav stav je u skladu sa pozitivnim propisima Republike Hrvatske uključujući zakonske odredbe na koje se poziva tužitelj, a koje ni u jednom dijelu ne propisuju istu formu i za ugovor temeljem kojeg je upisano založno pravo i za ugovore iz kojih proizlaze tražbine koje su predmetnim ugovorom osigurane.

29. U podnesku od 20. rujna 2022. i 25. listopada 2022. tužitelj uglavnom ponavlja navode iz tužbe i ranijih podnesaka, te ponovno dostavlja sudsku praksu i poziva se na već ranije zakonske odredbe.

30. Tuženik u podnesku od 02. studenog 2022. uglavnom ostaje kod navoda iz odgovora na tužbu i ranijih podnesaka, te navodi da se pravno shvaćanje i zaključci iz presude posl. br. PŽ-6739/2016 na koje se poziva tužitelj ne mogu primijeniti u konkretnoj pravnoj stvari. Ponovo navodi da niti jedna odredba Ugovora broj ES 740/05 niti bilo koja odredba zakona na koje se poziva tužitelj ne propisuje niti zahtjeva da ugovori o kreditu (posebni ugovori iz čl. 2 ugovora broj ES 740/05) budu sklopljeni u obliku javnobilježničkog akta ili da budu solemnizirani. Nadalje navodi da suprotno navodima tužitelja sklapanje posebnih ugovora i njihov sadržaj ne predstavlja niti nadopunjuje niti mijenja odredbe i sadržaj Ugovora broj ES 740/05. Prihvatanje tužiteljevog stava bi značilo da bi svi poslovi koji ulaze u registriranu djelatnost tužitelja, a do kojih bi moglo ili je moglo doći u poslovnim odnosima tuženika i dužnika trebali

biti u obliku javnobilježničkog akta odnosno solemnizirane privatne isprave. Dakle, i ugovori o kreditu i ugovori o solidarnom jamstvu i bankarske garancije i akreditivi kao i svi drugi ugovori koji ulaze u bankarsko poslovanje, a za koje tuženik ukazuje da Zakon o obveznim odnosima kao i u ostalom niti bilo koji drugi zakone ne propisuje da moraju biti u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave.

31. Tužitelj u podnesku od 07. studenog 2022. i 07. veljače 2023. ustraje na tvrdnjama iznesenim tijekom postupka, a tuženik u podnesku od 17. studenog 2022. ustraje kod navoda iz odgovora na tužbu i iznesenih tijekom postupka.

32. Na ročištu dana 29. ožujka 2023. tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva i kod navoda iznesenih tijekom postupka, navodi da nema daljnjih dokaznih prijedloga odustaje od predloženog saslušanja stranaka i svjedoka budući se radi o pravnom pitanju te predlaže zaključiti glavnu raspravu, a tuženik navodi da nema daljnjih dokaznih prijedloga te predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, stoga sud nije provodio daljnje dokazne prijedloge.

33. U ovoj pravnoj stvari proveden je dokaz uvidom u rješenje o upućivanju u parnicu (list 13-16 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (list 17-21 spisa), podnesak razlučnog vjerovnika (list 23-27 spisa), zemljišnoknjižni izvadak (list 28-30 spisa), Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. (list 31-39 spisa), izvadak iz sudskog registra (list 40-41 spisa), preslik izvotka iz zemljišne knjige (list 40 spisa), kupoprodajni ugovor sa priložima (list 43-51 spisa), Ugovor o kratkoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/50011002-5001286553 (list 52-54 spisa), Ugovor o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700011-5301178011 (list 55-57 spisa), Aneks ugovoru (list 58-59 spisa), Ugovor o kratkoročnom revolving kreditu broj 2402006-1031262160/51012008-5301484643 (list 60-62 spisa), Ugovor o izdavanju bankovne garancije broj 2402006-1031262160/98010070-5401198323 (list 63-65 spisa), Aneks ugovora o izdavanju bankovne garancije (list 66 spisa), Ugovor o obavljanju platnog prometa u zemlji (list 67 spisa), izvadak iz sudskog registra (list 68-69 spisa), izvadak iz poslovnih knjiga (list 70 spisa), Ugovor o okvirnom kreditu po poslovnom računu broj 1140037352 (list 71-74), Ugovor o okvirnom kreditu broj 1134037352 (list 75-78 spisa), Ugovor o okvirnom kreditu po poslovnom računu broj 1140037352 (list 79-80 spisa), Ugovor o korištenju kartica broj 2402006-103126216/14700004-5301129742 (list 81-83 spisa), Aneks ugovoru (list 84-85 spisa), Aneks ugovoru (list 86 spisa), izvod iz poslovnih knjiga (list 87 spisa), Ugovor o solidarnom jamstvu broj 5301129742 (list 88-89 spisa), prijava tražbine u stečajnom postupku St-118/2007 (list 90-94 spisa), podnesak stečajnog i razlučnog vjerovnika (list 95-98 spisa), rješenje općinskog suda u Zagrebu Ovrj-102/07 (list 101-104 spisa), prijedlog za ovrhu (list 105-109 spisa), rješenje o dosudi (list 110-112 spisa), zapisnik (list 113-114 spisa), rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu (list 115-116 spisa), prijava tražbine tužitelja (list 117-128 spisa), rješenje ovog suda od 06. rujna 2007. (list 123-126 spisa), rješenje ovog suda od 31. siječnja 2008. (list 127-132 spisa), zapisnik ovog suda (list 133-135 spisa), rješenje ovog suda od 15. ožujka 2011. (list 136-138 spisa), Ugovor o solidarnom jamstvu broj 1140037352 (list 193 spisa). Sud je izvršio uvid u spise Ovrj-102/2007, Ovrj-2367/2007 i St-118/07 koji su priklopljeni ovom spisu.

34. Sud nije cijenio dostavljenu sudsku praksu od strane tužitelja i tuženika kao i drugu dokumentaciju budući da se predmetna sudska praksa niti dokumentacija ne odnosi na konkretan spor.

35. Odredbom čl. 219. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13, 79719 i 80/22, dalje: ZPP) propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev i kojima pobija navode i dokaze protivnika.

36. Odredbom čl. 221.a ZPP-a propisano je da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

37. Nakon što je gore navedene dokaze sud proučio svakoga zasebno i sve njih u cjelini, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

38. Na ročištu dana 16. rujna 2022. godine sud je sukladno odredbi čl. 40. st. 2. ZPP-a utvrdio da je vrijednost predmeta spora 51.000,00 kn / 6.768,86 EUR.

39. Među strankama nije sporno da je na nekretninama stečajnog dužnika upisani u z.k.ul.br. 4017 k.o. Klara i označenim sa 32. etaža 276/10000 dijela k.č.br. 973/1 k.o. Klara, u naravi četverosobni stan na 1. katu površine 71,68 čm i 12. etaža 53/10000 dijela k.č.br. 973/1 k.o. Klara, u naravi garažno parkirno mjesto u podrumu površine 13,80 čm, tuženik je imao na prvom mjestu upisano založno pravo radi osiguranja buduće tražbine na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. do iznosa od 130.000,00 EUR, pod brojem Z-27359/2005, a iza njega na drugom mjestu bilo je upisano založno pravo u korist tužitelja upisano na temelju rješenja Općinskog suda u Zagrebu broj Ovrj-102/07 od 12. veljače 2007. radi osiguranja novčane tražbine tužitelja u iznosu od 287.142,30 kn sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima ovršnog postupka sa zateznom kamatom i to pod brojem Z-12421/07, jer to nesporno proizlazi iz izvotka iz zemljišnih knjiga (list 28-30 spisa)

40. Nije sporno da su navedene nekretnine stečajnog dužnika prodane u ovršnom postupku koji se vodio kod Općinskog suda u Zagrebu pod brojem Ovrj-1367/07 u kojem je rješenje o dosudi doneseno 04. ožujka 2013., ročište za diobu održano je 11. rujna 2014. kao i da je nakon podmirenja troškova ovršnog postupka preostali iznos od 564.882,80 kn predan stečajnom sucu radi provođenja diobe po pravilima stečajnog postupka.

41. Nije sporno da je u stečajnom postupku St-118/2007 održano je ročište za diobu kupovnine 06. srpnja 2015. na kojem ročištu je razlučni vjerovnik RESS d.o.o. ovdje tužitelj temeljem čl. 110. Ovršnog zakona osporio red namirenja založnom vjerovniku ERSTE BANK d.d. ovdje tuženiku, kao i da je to učinio i podneskom od 09. svibnja 2013.

42. Nije sporno da je dana 07. srpnja 2015. stečajni sudac donio je rješenje broj St-118/2007 kojim je utvrđen trošak prodaje nekretnina te su rezervirana sredstva na

ime parničnog postupka stečajnog dužnika, slijedom čega je za diobu kupovnine preostao iznos od 360.554,60 kuna.

43. Nije sporno da su tuženik i stečajni dužnik nakon solemniziranog Ugovora broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. zaključili 19. travnja 2006. Ugovor o izdavanju bankarske garancije 2402006-1031262160/98010070-5401198323, a koji ugovor nije solemniziran po javom bilježniku na iznos od 30.511,38 EUR.

44. Nije sporno da su tuženik i stečajni dužnik dana 15. svibnja 2006. Ugovor o kratkoročnom revolving kreditu broj 2402006-1031262160/51012008-5301484643 koji također nije solemniziran kod javnog bilježnika i to na iznosi 200.000,00 EUR, kao i da je namjena tog kredita bila interno zatvaranje kredita, te je nesporno da predmetni ugovori nisu sačinjeni u formi javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave.

45. Nije sporno da je tuženik u stečajnom postupku St-118/2007 prijavio tražbine u iznosu od 2.339.825,14 kn i to temeljem Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/50011002-5001286553 od 03. listopada 2006., novčanu tražbinu u iznosu od 427.478,33 kn, temeljem Ugovora o korištenju kartica broj 2402006-103126216/14700011-5301178011 od 22.11.2004. g. Anex broj 01 Ugovora o korištenju kartica od 21.02.2005. isti broj kao i osnovni ugovor i Anex 02 Ugovora o korištenju kartica od 10.08.2005. godine isti broj kao i osnovni ugovor novčanu tražbinu u iznosu od 47.094,68 kn, temeljem Ugovora o kratkoročnom revolving kreditu broj 2402006-1031262160/51012008-5301484643 od 15.05.2006. godine novčanu tražbinu u iznosu od 1.611.364,89 kn ,temeljem Ugovora o izdavanju bankovne garancije broj 2402006-1031262160/98010070-5401198323 od 19.04.2006. godine i Anex 01 od 13.17.2006. godine, novčanu tražbinu u iznosu od 241.871,00 kn, temeljem Ugovora o otvaranju i vođenju poslovnog računa broj 2402006-1100403625 od 24.02.2004. godine, novčanu tražbinu u iznosu od 2.061,12 kn, 6. osnovom Ugovora o solidarnom jamstvu br. 1140037352 od 27.07.2006. godine, a izdanog za Ugovor o okvirnom kreditu po poslovnom računu br. 1140037352 od 27.07.2006. godine, novčanu tražbinu u iznosu od 1.568,89 kn, temeljem Ugovora o solidarnom jamstvu br. 5301129742 od 11.03.2005. godine, a izdanog za Ugovor o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700004- 5301129742 od 05.03.2004. godine i Anex broj 01 od 11.03.2005. godine i Anex br. 2 od 27.07.2006. godine Ugovor o korištenju kartica novčanu tražbinu u iznosu od 8.386,53 kn, te nije sporno da svi predmetni ugovori nisu solemnizirani po javno bilježniku.

46. Sporno je među strankama jesu li tražbine koje su temeljem navedenih osnova prijavljenih u stečajnom postupku osigurane založnim pravom upisanim u korist tuženika na nekretninama stečajnog dužnika temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. godine, a sve iz razloga jer ugovori temeljem kojih su isplaćene prijavljene tražbine nisu zaključeni u formi javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave, odnosno da li predmetni ugovori koji nisu solemnizirani i ovjereni po javnom bilježniku čine sastavni dio Ugovora ES 740/05 od 10. kolovoza 2005.

47. Uvidom u Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 sud je utvrdio da su stranke ugovorile da će banka ovdje tuženik, u skladu sa svojom poslovnom politikom i načelom sigurnosti plasmana te u skladu sa potrebama dužnika - sada stečajnog dužnika odobravati kredite, izdavati

garancije, otvarati akreditive s odloženim polaganjem pokrića i odobravati druge plasmane iz registrirane djelatnosti banke do ukupnog iznosa od 130.000,00 EUR.

48. Odredbom čl. 2. predmetnog Ugovora stranke su ugovorile da će banka, ovdje tuženik za svaki pojedinačni pravni posao, sukladno poslovnoj politici i mogućnostima banke, sklopiti poseban ugovor kojim će regulirati pojedinosti do ukupnog iznosa iz čl. 1. ovog Ugovora (st.1.), kao i da će posebne ugovore sklapati temeljem prethodnih odluka donesenih sukladno uvjetima svoje politike (st. 2.). Predmetni ugovor je solemniziran kod javnog bilježnika Vesne Pučar iz Zagreba pod brojem OU-830/05 dana 18. kolovoza 2005. godine.

49. Uvidom u Ugovor o kratkoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/50011002-5001286553, Ugovora o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700011-5301178011 i pripadajućih aneksa, Ugovora o kratkoročnom revolving kreditu 2402006-1031262160/51012008-5301484643, Ugovora o izdavanju bankovne garancije 2402006-1031262160/98010070-5401198323 i pripadajućeg aneksa te Ugovora o okvirnom kreditu po poslovnom računu br. 1140037352 i Ugovora o solidarnom jamstvu br. 1140037352 nesporno proizlazi da su predmetni ugovori o kreditima, korištenju kartica, izdavanju bankovne garancije i jamstvu posebni ugovori iz čl. 2 Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini br. ES 740/05, odnosno da se isti imaju smatrati sastavnim dijelom predmetnog okvirnog ugovora.

50. Dakle, čl. 12. Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 2402006-1031262160/50011002-5001286553 (list 52-54 spisa) ugovorne stranke suglasno su utvrdile da se ovaj Ugovor smatra sastavnim dijelom Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 740/05 od 10.08.2005. i njegovih eventualnih pripadajućih aneksa te Ugovora o cesiji br. 5001286553 od 03. listopada 2006.).

51. Uvidom u čl. 10. Ugovora o korištenju kartica broj 2402006-1031262160/14700011-5301178011 (list 55-57 spisa), koji članak je dopunjen pripadajućim aneksom 2, sud je utvrdio da su ugovorne strane suglasno utvrdile da su dana 10. kolovoza 2005. sklopile Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom br. ES 740/05 te da ovaj Ugovor predstavlja Poseban Ugovor-sastavni dio navedenog ugovora i njemu eventualno pripadajućih Aneksa.

52. Uvidom u čl. 12. Ugovora o kratkoročnom revolving kreditu 2402006-1031262160/51012008-5301484643 (list 60-62 spisa) sud je utvrdio da su ugovorne strane utvrdile da se ovaj Ugovor smatra sastavnim dijelom Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. i njegovih eventualnih pripadajućih aneksa, te da Banka može otkazati ovaj Ugovor ukoliko dospije bilo koji Poseban ugovor – sastavni dio Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 740/05 od 10. kolovoza 2005.

53. Uvidom u čl. 8. Ugovora o izdavanju bankovne garancije 2402006-1031262160/98010070-5401198323 (list 63-65 spisa) sud je utvrdio da su se ugovorne strane suglasile da se ovaj Ugovor smatra sastavnim dijelom Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. i njegovih eventualnih pripadajućih aneksa. Banka može otkazati ovaj Ugovor ukoliko dospije bilo

koji Poseban ugovor – sastavni dio Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 740/05 od 10. kolovoza 2005.

54. Uvidom u čl. 2. Ugovora o solidarnom jamstvu br. 1140037352 (list 237-238 spisa) sud je utvrdio da su ugovorne stranke utvrdile da su dana 10. kolovoza 2005. godine sklopile Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 740/05 (u daljnjem tekstu: Okvirni ugovor), te su suglasno utvrdile da se ovaj Ugovor smatra Posebnim Ugovorom – sastavnim dijelom Okvirnog ugovora.).

55. Uvidom u čl. 6, kao i u čl. 6. Ugovora o okvirnom kreditu po poslovnom računu br. 1140037352 (list 71-74 spisa) sud je utvrdio da su ugovorne strane suglasno utvrdile da se ovaj Ugovor smatra sastavnim dijelom Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. i njegovih eventualnih pripadajućih aneks kao i da banka može otkazati ovaj Ugovor ukoliko dospije bilo koji Posebni ugovor – sastavni dio Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. ES 740/05 od 10. kolovoza 2005.

56. Točno je da su stranke u čl. 8. st. 1. Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini ES 740/05 ugovorile da ovaj Ugovor ima snagu ovršne javnobilježničke isprave iz čl. 25. i sporazuma prema odredbama glave dvadesetsedme Ovršnog zakona, iz čega dakle proizlazi da je za pravnu valjanost ovog Ugovora propisana posebna forma u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave, a na osnovu kojeg je nesporno upisano založno pravo na nekretninama stečajnog dužnika. Međutim predmetna odredba ništa ne govori o svakom pojedinačnom pravnom poslu koje su stranke ugovorile u čl. 2. ovog Ugovora.

57. Tužitelj, dakle tvrdi da naknadno sklopljeni ugovori nisu sklopljeni u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave pa da zato ne predstavljaju dio Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom ES 740/05 od 10. kolovoza 2005., te se poziva na odredbe čl. 269. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 42700, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121705, 67/08154/11, 12711 i 70/12, dalje: OZ).

58. Predmetno pitanje između ostalog reguliraju odredbe čl. 263. OZ-a kojim je propisano da se radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja stjecanjem založnog prava na određenim predmetima osiguranja mogu suglasno tražiti od suda da odredi u korist predlagatelja osiguranja između ostalog uknjižbu založnog prava na nekretnini protivnika osiguranja.

59. Nesporno je da su stranke sklopile Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom ES 740/05, koji je solemniziran po javnom bilježniku i u kojim su sukladno odredbi čl. 263. st.1. OZ-a ugovorile da će ovdje tuženik stečajnom dužniku odobravati kredit i izdavati garancije, otvarati akreditive s odloženim polaganjem pokrića i odobravati druge plasmane iz registrirane djelatnosti banke do ukupnog iznosa od 130.000,00 EUR, a sukladno odredbi čl. 263.a smatra se da je tražbina određiva ako je naznačen okvirni iznos buduće tražbine koja se osigurava s obzirom na određeni pravni odnos ili više pravnih odnosa stranaka, te ako su vjerovnik ili treća osoba ovlašteni naknadno odrediti visinu tražbine nastale do tog okvirnog iznosa i vrijeme njezine dospelosti.

60. U svakom pojedinačnom naknadno sklopljenom pravnom poslu (ugovorima) za koje je sud utvrdio da su sastavni dio predmetnog Ugovora ES 740/05, stranke su jasno naznačile iznos tražbine kao i vrijeme dospelosti, dakle tražbina je sukladno odredbi čl. 263. st.1. OZ- određiva.

61. Dakle, sukladno odredbi čl. 269. st.1. OZ sporazum vjerovnika i dužnika koji se po svom sadržaju podudara sa sporazumom iz čl. 263. st.1. OV-a , sklopljen u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizirane privatne isprave , koja sadrži i izjavu dužnika da je suglasan da se radi osiguranja određene novčane tražbine vjerovnika na nekom njegovu predmetu zasnjuje založno pravo izjednačeni je sa zapisnikom odnosno sporazumom iz čl. 263. st. 2. OZ-a, dakle ni iz jedne naprijed citirane odredbe ne proizlazi da bi posebni ugovori iz kojih nesporno proizlazi da su sastavni dio Ugovora ES 740/05 moraju biti sklopljeni u formi javnobilježničkog akta, odnosno da moraju biti solemnizirani, pa je tako nejasno pozivanje tužitelja i na odredbe čl. 3. st. 1. i čl. 59. Zakona o javnom bilježništvu.

62. Ovdje valja istaknuti da se tužitelj poziva i na odredbe čl. 286. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05-156/2022: dalje ZOO), kojim je u st. 2. propisano da zahtjev zakona da ugovor bude sklopljen u određenom obliku važi i za sve kasnije izmjene i dopune ugovora.

63. Međutim, prema stavu ovog suda propisana je forma ugovora temeljem kojeg se zasniva založno pravo, a ugovor temeljem kojeg je nesporno zasnovano založno pravo je Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05, a koji ugovor ima zakonom propisanu formu, dok niti jedan pozitivni propis a niti Ugovor broj ES 740/05 ne propisuje obvezu određene forme ugovora i isprava temeljem kojih je nastala ili će nastati određena tražbina.

64. Dakle, instrumenti osiguranja iz Ugovora ES 740/05 služe kao osiguranje naplate tražbina iz naprijed citiranih ugovora koji su naknadno sklopljeni, a instrument osiguranja po Ugovoru ES 740/05 je upis založnog prva na nekretninama stečajnog dužnika taksativno navedenim u čl. 6. predmetnog ugovora

65. Budući je u svim ugovorima sklopljenim između tuženika i stečajnog dužnika utvrđeno da se smatraju dijelom Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom na nekretnini ES 740/05 te da je instrument osiguranja ugovoren i zasnovan temeljem tog ugovora i služi kao osiguranje naplate tražbine po naknadno sklopljenim ugovorima, sud je utvrdio da je tuženik upisao založno pravo odnosno hipoteku na nekretnine založnog dužnika kao sredstvo osiguranja naplate tražbine prema tim ugovorima.

66. Nadalje, odredbom čl. 301. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99,22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14, dalje: ZOVIDSP), izričito je propisano da se, jednako kao i postojeća tražbina, založnim pravom može osigurati i da se iz vrijednosti zaloga namiri tražbina koja bi tek nastala nakon nekog vremena ili nakon ispunjenja nekog uvjeta, ako ta tražbina ispunjava pretpostavke za to iz stavka 1. istog članka. Stavkom 1. istog članka propisano je da se založnim pravom osigurava namirenje iz vrijednosti zaloga određene novčane tražbine, ili tražbine kojoj je vrijednost izražena u novcu; dovoljno je određena tražbina kojoj su određeni vjerovnik

i dužnik, pravni temelj i visina, ili barem najviši iznos do kojega se osigurava zalogom. Dakle, osiguranje tražbine koja je nastala nakon sklapanja ugovora kojim se zasniva založno pravo i upisa predmetnog založnog prava u zemljišnim knjigama, odnosno koja u trenutku zasnivanja založnog prava još uvijek nije postojala niti je postojao pravni posao iz kojeg je ista nastala, prethodno zasnovanim založnim pravom je predviđeno odredbama zakona koji uređuje institut založnog prava i uobičajeno u pravnom prometu u Republici Hrvatskoj, pa je sukladno navedenom moguće osigurati založnim pravom buduće tražbine koje su nastale temeljem posebnih ugovora, u kojima je izričito navedeno da se smatraju posebnim dijelom okvirnog ugovora temeljem kojeg je zasnovano založno pravo, a pri tome niti jedna zakonska odredba na koju upire tužitelj nije propisao da posebni ugovori moraju biti sklopljeni u obliku javnobilježničkog akta i solemnizirani.

67. U odnosu na tvrdnje tužitelja, a vezano za tražbine tuženika iz Ugovora o kratkoročnom revolving kreditu 2402006-1032162160/51012008-5301484643 kako tražbina iz tog ugovora ne može biti osigurana založnim pravom upisanim temeljem Ugovora ES 740/05 iz razloga jer je temeljem tog ugovora društvu Timont-interijeri d.o.o. isplaćena kunska protuvrijednost od 200.000,00 EUR, dok je po Ugovoru o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranja hipotekom na nekretnini ES 740/05 zasnovano založno pravo radi osiguranja kunske protuvrijednosti iznosa od 130.000,00 EUR, odnosno da isplaćeni iznos po tom kreditu prelazi osigurani iznos, valja istaknuti da ne postoji zakonska zapreka da založnim pravom bude osigurana tražbina koja je veća od iznosa osiguranog založnim pravom, budući se iz založnog prava može naplatiti isključivo dio tražbine do visine iznosa koji je osiguran založnim pravom.

68. Slijedom navedenog sud utvrđuje da su tražbine koje je tuženik prijavio u stečajnom postupku St-118/2007 osigurane založnim pravom upisanim na nekretninama stečajnog dužnika temeljem Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju hipotekom na nekretnini broj ES 740/05 od 10. kolovoza 2005. godine, pa je prema stavu ovog suda neosnovano osporavanje reda namirenja tražbine tuženika u tom stečajnom postupku, odnosno zaključno sud utvrđuje da tuženiku pripada pravo na odvojeno namirenje prijavljene tražbine u stečajnom postupku, te se tužbeni zahtjev tužitelja ocjenjuje u cijelosti neosnovanim.

69. Odluka o tuženikovom zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i st. 2. i 164. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 144/14 i 126/22: dalje: Tarifa), prema zahtjevu za naknadu troškova (list 348 spisa) uzimajući u obzir vrijednost predmeta te vrijednost boda u iznosu od 15,00 kn.

70. Stranka koja izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi parnični trošak, a prema čl. 155. ZPP-a, a sud prilikom odmjeravanja troškova u obzir uzima samo one radnje koje su bile bitne za vođenje postupka.

71. Tuženiku je tako kao potreban priznat sljedeći trošak: trošak sastava odgovora na tužbu 12. ožujka 2021. u iznosu od 199,00 EUR (Tbr. 7.1. Tarife), trošak podneska od 17. veljače 2022. u iznosu od 199,00 EUR (Tbr.8.1. Tarife), trošak podnesaka od 18. srpnja 2022., 02. studenog 2022. i 17. studenog 2022., svaki u iznosu od po 49,75 EUR (Tbr.8.3. Tarife), trošak pristupa na ročišta dana 13. srpnja

2022., 16. rujna 2022. i 29. ožujka 2023., svako u iznosu od po 199,00 EUR (Tbr.9.1. Tarife), dakle ukupno 1.144,25 EUR, što uvećano za PDV po stopi od 25% iznosi 1.430,32 EUR, stoga je odlučeno kao u točki II izreke.

72. Tuženiku nije dosuđen cjelokupni zatraženi trošak za podnesak od 18. srpnja 2022., 02. studenog 2022. i 17. studenog 2022., za svaki iznos od 149,25 EUR, jer za navedene podneske tuženik ima pravo na nagradu po Tbr.8.3. Tarife kako mu je to i dosuđeno.

73. Tuženiku nije priznat ni trošak pristojbe na ročište za objavu presude u iznosu od 66,36 EUR budući navedeni trošak nije nužan za vođenje ovog postupka jer se presuda objavljuje na oglasnoj ploči suda i odmah je dostupna strankama.

74. Dakle ukupno nepriznati trošak tuženika iznosi 642,63 EUR-a, stoga je odlučeno kao u točki III izreke ove presude.

U Zagrebu, 12. svibnja 2023.

Sudac:
Marija Krajnović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

-tužitelju po odvj. uz rješenje za plaćanje pristojbe na presudu
-tuženiku po odvj.

Broj zapisa: **9-30858-ba8a0**

Kontrolni broj: **08899-827a4-04f30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.